

Giới thiệu Song Thế Luân Hồi Ta Lại Bên Nhau

Có thể thấy trong tác phẩm Song Thế Luân Hồi Ta Lại Bên Nhau của tác giả user66242313, cô sống 1 cuộc sống với nhiều vai diễn chưa bao giờ được sống với con người thật của mình . Cô không biết gì là hạnh phúc đến khi gặp được anh.

Anh một người đàn ông ngôn tình sắc tài hoa nhưng tính tình cực kì băng lãnh . Chính cô đã sưởi ấm trái tim anh.

Nhưng giữa cô và anh có quá nhiều bí mật phù dung. Liệu tình yêu có giúp 2 người vượt qua tất cả để đến được với nhau hay không? Con đường đầy chông gai này họ sẽ vượt qua như thế nào? Mời các bạn đón đọc truyện hot được ra mắt trong tháng này nhé.

Bạn đang đọc truyện *Song Thế Luân Hồi Ta Lại Bên Nhau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Gặp Nhau!! Có Duyên Hay Trùng Hợp

GIỚI THIỆU NHÂN VẬT

Cô - Lãnh Khiết Tâm . Ban ngày cô sống với thân phận là một tiến sĩ giỏi cả y học lẫn khoa học . Ban đêm cô trở thành một sát thủ hàng đầu giết người một cách thâm độc , tàn nhẫn và nhanh gọn đến vô bóng đi vô hình - Mị Ảnh.

Anh - Lãnh Hàn Phong . Ban ngày là một tổng giám đốc của một tập đoàn đứng đầu TG . Đến đêm anh sống với thân phận là bang chủ của Hắc Long bang . Anh được biết đến như tăng băng di động.

Bốn thuộc hạ của anh là Tứ J : Jey , Joy , Jass , Jack . Bốn người họ đều cùng anh vào sinh ra tử.

Cùng số nhân vật phụ khác trong truyện mình sẽ giới thiệu luôn.

Đôi Lời Tâm Sự

Đây là truyện mình tự sáng tác nên có hơi mới về phần truyện . Nó sẽ theo kiểu như Hiện đại - Xuyên không - Hiện đại nên chắc sẽ có nhiều bạn thấy hơi lạ . Nhưng mình tin rằng sẽ không làm thất vọng các bạn . Mong các bạn ủng hộ mình nhé.

Chương 1: Gặp nhau!! Có duyên hay trùng hợp Hai mươi năm trước

Bắc Kinh - Trung Quốc

- Bạch Long . Ông cố lên . Chúng ta sắp đến bệnh viện rồi.

- Umm... Lãnh Thừa Vũ... Umm... Ông... nể tình chúng ta là bạn bè 30 năm, ông có thể giúp tôi một chuyện được không?

- Ông nói gì vậy? Chúng ta đã cùng nhau vào sinh ra tử biết bao nhiêu lần rồi . Có chuyện gì ông cứ nói đi, bất cứ giá nào tôi cũng sẽ giúp. Nhưng trước tiên ông phải hứa với tôi ông phải cố lên, đừng bỏ cuộc, được chứ?

- Khụ... khụ... Tình trạng tôi ra sao tôi biết mà . Chuyện tôi muốn nhờ ông là giúp tôi chăm sóc đứa con gái của tôi. Nó chỉ mới chào đời bây giờ còn đang ở trong bệnh viện, mẹ nó vì sinh khó mà mất, tôi bây giờ cũng không xong... khụ.. khụ.. Ông hãy nhận nuôi nó nhưng đừng cho nó biết tôi là ba của nó . Khi nào nó 20 tuổi, có đủ sức mạnh để bảo vệ bản thân thì ông hãy... cho nó... biết...

- BẠCH LONG...!!! Được tôi hứa với ông . Ông hãy yên nghỉ đi.

Hai mươi năm sau

Thượng Hải - Trung Quốc

Sáng sớm, tại một căn phòng nhỏ trong biệt thự ven biển, có một cô gái đang cuộn mình trong tấm chăn ấm mà ngủ say.

- Reng...! Reng...! Reng...

- A...lo...- Giọng ngáy ngủ

Bên kia đầu dây, giọng một người đàn ông già vang lên.

- Tiểu thư, lão gia nói hôm nay là ngày giỗ của phu nhân, ngài muốn cô đến viếng bà ấy.
- Quần gia lâm, cháu biết rồi!
- Vậy tạm biệt tiểu thư

Cô bỏ điện thoại xuống rồi bước vào phòng vệ sinh để vệ sinh cá nhân. Cô nhìn trong gương, một dáng người hiện lên. Nó hoàn hảo không có lấy một khuyết điểm. Khuôn mặt V-line đúng chuẩn, một đôi môi nhỏ nhắn nhưng màu đỏ tươi, sống mũi cao và thẳng, đôi mắt sáng và trong. Mái tóc cô đen óng ánh, để mái như những cô gái Hàn Quốc, phần đuôi tóc được uốn nhẹ. Da cô trắng và mịn. Dáng người cao và 3 vòng chuẩn đến từng centimet. Cô mặc trên mình một chiếc đầm trắng ngang đầu gối tóc được xòa ngang vai. Người này không ai khác đó chính là cô - Lãnh Khiết Tâm - con gái của Bạch Long năm xưa.

Cô vệ sinh cá nhân xong rồi xuống nhà xe lấy 1 chiếc xe và đến viếng mộ mẹ mình.

Tập đoàn Diamond

- Cốc... cốc...
- Vào đi - Một giọng nói lạnh lùng vang lên.

Mở cửa ra một cậu thanh niên bước vào.

- Tổng giám đốc, hôm nay là ngày giỗ của mẹ anh, anh muốn về gia tộc hay đến viếng thăm mộ bà ấy.
- Đến viếng mộ đi.
- Dạ - Anh nhân viên nói rồi quay bước ra ngoài

Người tổng giám đốc nào đó buông viết rồi dựa vào ghế phía sau xoa xoa nguyệt thái dương. Nếu nói khuôn mặt của Lãnh Khiết Tâm là đẹp không tì vết thì khuôn mặt của anh chính là yêu nghiệt. Khuôn mặt nam tính và góc cạnh, xương quai hàm nổi bật và quyến rũ. Sống mũi cao tự nhiên. Mái tóc được cắt tỉa gọn gàng cộng với undercut thời thượng. Điểm nổi bật nhất trên khuôn mặt đó có lẽ là đôi mắt, đôi mắt anh đen và sáng, nó thật là sâu, sâu đến không đáy. Nó có thể khiến bất cứ ai khi nhìn vào đôi mắt ấy sẽ chìm đắm mãi trong đó không thể nào thoát ra được.

Anh đứng dậy ra khỏi công ti và đến viếng mộ mẹ mình.

Núi Tử Nhân

Khiết Tâm cầm trên tay bó hoa hồng trắng đứng trước mộ mẹ mình. Cô thì thầm nói

- Mẹ, con đến rồi, đến thăm mẹ đây! Mẹ không cần lo cho con đâu, con biết tự chăm sóc cho mình mà. Tuy rằng thời gian qua con rất ít khi được gặp cha nhưng cha chu cấp cho con rất tốt, tốt hơn là đằng khác! - Nói rồi cô ngửa mặt lên trời nở một nụ cười tự giễu chính mình. Bỗng
- Reng...Reng..
- Alo... Có chuyện gì?
- Mị Ảnh, có nhiệm vụ mới cô buộc phải hoàn thành trong sáng nay
- Tôi đã nói là Mị Ảnh chỉ xuất hiện khi đêm xuống thôi mà - Cô trả lời 1 cách khó chịu
- Tôi biết nhưng đây là nhiệm vụ cấp S. Nếu hoàn thành cô sẽ được nghỉ phép 5 ngày. Cô 7 tôi 3 được chứ! Đây là một vụ làm ăn chỉ có lời thôi. Cô hãy suy nghĩ kĩ.
- Được rồi tôi đồng ý, gửi tài liệu qua cho tôi, tạm biệt
- Mẹ à con có việc phải đi rồi. Không giận nếu con bỏ đi chứ. Con sẽ sớm trở lại thăm mẹ mà. Con đi đây. Yêu mẹ.

Nói rồi cô quay bước đi nhưng không nhanh không chậm.

Lúc này anh cũng tới, trên đường đến mộ anh gặp cô nhưng chỉ thấy được bóng lưng của cô.

Ánh mặt trời ban sáng chiếu xuống người cô, một cái bóng ngã về phía sau, trong nó thật đơn độc và lạnh lẽo. Nhìn cô thật nhỏ bé.

Tất cả những thứ này được anh thu vào tầm mắt. Anh cảm thấy cô gái kia thật giống với chính mình. Tự nhiên anh sinh ra cảm giác muốn bảo vệ, che chở cô nhưng anh chưa kịp gọi cô lại thì hình bóng cô đã biến mất khỏi tầm mắt của anh rồi. Anh thì thầm trong miệng

- Cô bé nếu trong ngày hôm nay hai chúng ta có duyên gặp lại tôi chắc chắn sẽ không để em thoát khỏi tay tôi như lần này đâu - Nói rồi anh nhoen miệng cười có lẽ đây là nụ cười thật tâm nhất từ trước đến giờ đối với anh.

Hai người thuộc hạ đứng phía sau anh không biết đã dụi mắt ngoáy tai bao nhiêu lần. Đây là tổng giám đốc là bang chủ được ví như tăng băng di động của họ đây sao.

Lãnh gia

- Lão gia, trưa nay có buổi tiệc do Tiêu gia tổ chức, họ có gửi thiệp mời ngày muốn đi không?

Một ông lão râu tóc bạc phơ nhưng nhìn chỉ như 50 60 tuổi - Lãnh Thừa Vũ - ông nhàn nhạt trả lời

- Gọi Hàn Phong kêu nó đi thay ta, nói nó không được từ chối, nếu không thì đừng có nhìn mặt ta nữa.

- Dạ lão gia

- Haizz.. không biết khi nào nó mới dẫn về một đứa con dâu cho ta nữa. Với tính tình của nó không biết ta phải đợi đến khi nào.

- Haha... lão gia ông cũng không nên quá lo. Tội nghĩ không sớm thì muộn thiếu gia cũng sẽ dẫn về mà. Với lại điều kiện của thiếu gia tốt như vậy tôi nghĩ thật không ít các cô gái quay quanh cậu ấy đâu.

- Mong sẽ được như ông nói.

_____ta là đại phân cách_____

- Mị Ảnh mục tiêu của cô tên là Tiêu Dực hần ta sẽ xuất hiện tại một buổi tiệc do Tiêu gia tổ chức vào trưa hôm nay. Tôi sẽ gửi địa chỉ và thông tin của hần cho cô.

- Được khi hoàn thành nhiệm vụ tôi sẽ thông báo với cậu, tạm biệt.

Cô cầm chiếc điện thoại trên tay rồi xoay

- Tiệc sao! Tôi cũng muốn dự - Nghĩ rồi cô lái xe đến địa điểm đó. Cô không thay đồ mà mặc luôn chiếc đầm màu trắng lúc sáng.

Bạn đang đọc truyện *Song Thế Luân Hồi Ta Lại Bên Nhau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Bá Đạo Chiếm Hữu

Tiêu gia

- Xin chào! Xin chào mọi người. Mời qua bên này..bla...bla

Dưới lầu một mảnh ồn ào bao nhiêu thì trên lầu tại một căn phòng nghỉ không khí lại quý dị đến bấy nhiêu. Một người đàn ông nằm trên giường với cái đầu bị cắt ngang cổ, máu chảy ra ướt cả một khoảng lớn, có cô gái mặc chiếc đầm màu trắng ngồi trên ghế nhìn cảnh tượng đó mặt lại hiện lên một nụ cười thỏa mãn trông thật quý dị. Cô đứng dậy bước ra khỏi phòng trước khi đi còn bỏ lại một câu.

- Đi thông thả

Cô bước xuống lầu rồi hòa mình biển người đông đúc dưới kia.

- A..! Bỗng một tiếng kêu thất thanh của cô gái nào đó vang lên

- Cái gì vậy? - Người đứng kế bên hỏi

- Đó... Đó là Lãnh tổng của tập đoàn Diamond - Lãnh Hàn Phong có phải không? - Cô ta vừa nói vừa chỉ tay về phía cửa.

- Chính là anh ấy! Nhưng tại sao anh ấy lại xuất hiện ở đây nghe nói anh ấy không bao giờ đến những nơi như thế này mà.

Lúc này gia chủ của Tiêu gia cũng thất thần đứng nhìn anh. Người quản gia đứng kế bên kêu thì ông mới hoàng hồn lại rồi lật đật chạy tới trước mặt anh.

Tuy nói ông lớn tuổi hơn anh nhưng đứng trước một người như anh ông cũng phải cúi chào thôi vì có ai như anh đâu chứ, 23 tuổi mà làm tổng giám đốc

của một tập đoàn trang sức lớn nhất Thế giới. Anh được xem là 1 trong 10 người có sức ảnh hưởng đến thị trường trên toàn cầu đấy.

- Lãnh tổng! Không ngờ cậu nể mặt tôi đến như vậy. Cậu đến đây thật sự là niềm vinh hạnh lớn cho tôi rồi.
- Tiêu lão gia , ông cũng không cần khách sáo , tôi thay mặt ba tôi đến dự, vẫn coi như là một hậu bối. Ông nói như vậy sao tôi dám nhận.
- Không dám... không dám...
- Được rồi, Tiêu lão gia, ông cứ tiếp khách tiếp đi tôi tự mình tìm chỗ là được rồi.
- Được được, Lãnh tổng mời bên này.

Anh chào rồi cất bước lại bàn để rượu. Bỗng anh thấy một dáng người nhỏ xinh mà anh mới vừa gặp hồi sáng. Anh nhếch miệng cười, một nụ cười ranh mãnh.

Đột nhiên nơi cô đứng, có một anh phục vụ không cẩn thận đụng phải cô làm cô mất thăng bằng nên té xuống. Vì 2 tay cô đang cầm thức ăn cộng với việc mặc váy nên cô không thể nào tự mình giữ thăng bằng được. Cô nghĩ có lẽ phải chấp nhận số phận về với đất mẹ thân yêu rồi. Đúng lúc này một cánh tay săn chắc đỡ ngang eo cô giữ chặt thân hình cô vào dáng người to lớn đó. Anh nhìn cô, cô cũng trợn mắt nhìn anh, anh nhàn nhạt mở miệng với nụ cười mỉm trên khóe môi.

- Bé con, chúng ta thật sự có duyên lắm đó! Em tin không?

Nói rồi anh cúi người xuống thì thầm vào tai cô. Hơi thở nóng rực của anh từ từ phả vào tai cô làm toàn thân cô như tê liệt. Anh nói với cô một câu mà có lẽ đời này cô chẳng thể nào quên được.

- Làm người phụ nữ của tôi đi.

Cô sau khi nghe anh nói thì mở to mắt nhìn anh. Anh cũng đáp lại ánh nhìn của cô. 2 người nhìn nhau như thế trong vài giây, rồi anh cười tà nói.

- Bé con, em muốn chúng ta giữ nguyên tư thế này đến khi nào đây.

Nghe anh nói như thế, cô mới thôi thất thần nhìn anh rồi đứng dậy. Lúc này anh mới buông cô ra.

Bên này, dường như ánh mắt của mọi người trong buổi tiệc đều hướng về phía cô và anh. Nghe anh nói như thế cộng với việc bị mọi người nhìn chăm chú khiến cô cảm thấy có chút xấu hổ và lúng túng. Còn anh thì có lẽ đã quá quen với việc này rồi. Có si mê, ngây ngốc của những người đàn ông, có hăm dọa ghen tị của những người phụ nữ. Cô cảm thấy khó chịu và quay bước đi nhưng anh đã nhanh hơn cô, anh bắt lấy bàn tay cô kéo cô về phía anh. Cô như mất trọng lực, toàn thân cô ngã về phía anh, anh vòng tay ngang qua eo cô, ôm cô rồi xoay bước ra khỏi bữa tiệc. Lúc ngang qua gia chủ của Tiêu gia anh bỏ lại một câu.

- Tiêu lão gia, thật xin lỗi, vợ tôi cảm thấy không được khỏe. Tôi phải đưa cô ấy về rồi không làm phiền ông nữa. Xin phép.

Ngay khi anh rời đi, cảm của tất cả mọi người trong buổi tiệc thật sự đã chạm tới đáy rồi. Đây là vị tổng giám đốc lạnh lùng không gần nữ sắc đang tuyên bố ngày ấy đã có gia đình rồi sao. Lúc này người của Tiêu gia thật rất hối hận, nếu họ để cho phóng viên và cánh nhà báo cũng tới tham dự buổi tiệc này có lẽ đây chắc chắn là tin tức nóng nhất trong năm.

Anh ôm cô đi đến nơi đậu xe. Ở đó đã có 2 chiếc BMW và bốn người Tử J chờ sẵn. Lúc nhìn anh ôm cô đi ra từ buổi tiệc, bốn người bọn họ như nhìn thấy hai sinh vật lạ. Ai cũng trợn mắt há mồm không khác gì những người trong buổi tiệc nhưng đỡ hơn được một chút. May là trong đó Jey như có lại ý thức trước tiên nên bước đến nhanh trước mặt anh.

- Tổng giám đốc, vị này là...

- Chia khóa xe.

Không phản ứng

- Chia.. Khóa... Xe...- Anh lặp lại lần nữa nhưng không thể hiện chút gì là tức giận cả.

- Dạ? Dạ... Đây... đây là chìa khóa.

Nhìn cảnh tượng trước mắt, anh có chút dờ khóc dờ cười nhưng vì để giữ hình tượng nên anh chỉ nở một nụ cười nửa miệng. Ai có ngờ rằng 1 giám đốc của 1 tập đoàn hàng đầu Thế giới, 1 cánh tay đắc lực của bang chủ bang Hắc Long, người có những quyết định dứt khoát, rõ ràng trong mọi hành động thì giờ đây nói chuyện lại lắp ba lắp bắp đầu chữ. Nhận chìa khóa rồi anh cất bước đi lúc ngang qua Jey anh nói.

- Vị này là chị dâu của các cậu.

Nói rồi anh ôm cô lên xe rồi khởi động cho xe chạy. Bỏ lại bốn con nai vàng ngơ ngác, đập chết bác thợ săn nhìn theo bóng lưng anh rời đi.

Lúc này trong xe, cô cũng dần có lại ý thức. Mọi chuyện xảy ra lúc này với việc bị anh bá đạo tuyên bố như vậy khiến cô vô thức mặc anh lôi kéo đi.

Bây giờ thì có lại, cô chọt lên tiếng hỏi.

- Anh à! Chúng ta có quen nhau sao?

- Không hẳn nhưng giờ thì quen rồi.

- Vậy anh có biết tôi là ai không?

- Không - Anh trả lời một cách không thể ngắn gọn hơn.

- Vậy bây giờ chúng ta đi đâu đây?

- Nhà tôi.

- Dừng xe! Mau dừng xe - Cô vừa nói vừa lấy tay đập vào cửa xe. Cô thật sự không có hứng thú để đùa giỡn với anh nữa. Cô nghĩ nếu anh không mở cửa ra cô cũng không ngại đưa anh về với ông bà đâu.

- Này, tôi nói anh dừng xe. Dừng...umm

Cô đang nói thì bị chặn ngang bởi nụ hôn bất ngờ của anh. Đúng đó chính là cường hôn. Anh hôn cô thật sâu đến khi cô không thể thở nổi mới buông cô ra.

- Bé con! Em mà nháo nữa có tin tôi ăn em ngay tại đây luôn không? Tôi không ngại đâu.

Cô cạn lời rồi. Có ai lại bá đạo như anh vậy chứ. Lần đầu tiên gặp nhau anh đã tuyên bố đó là vợ mình rồi cường hôn và hăm dọa nữa chứ. Cô nghĩ nếu trên đời này sự bá đạo của anh đứng thứ hai chắc không ai dám xưng nhất đâu.

Anh đưa cô về biệt thự của mình rồi dẫn cô vào nhà, lúc ngang qua phòng khách cô ngừng lại hỏi anh.

- Này anh! Anh đưa tôi đến đây để làm gì vậy?

- Ngủ × × - (Vâng anh rất tình và đẹp trai)

- Anh dựa vào cái gì mà bắt tôi làm vậy.

- Vì em là người phụ nữ của tôi

- Anh muốn thế nào mới chịu tha cho tôi đi chứ?

- Em hãy làm người phụ nữ của tôi.

- Ngoài kia có biết bao cô gái kìa, sao anh không chọn 1 trong những người bọn họ mà là lại chọn tôi chứ?

- Vì bọn họ không phải là em.

- Anh...

Giờ thì cô hoàn toàn câm nín luôn rồi.

- Được rồi tôi đồng ý với anh nhưng với một điều kiện.

- Điều kiện gì em cứ nói đi.

- Trong vòng 3 ngày nếu anh không thể khiến tôi yêu anh thì làm ơn tha cho tôi đi có được không?

- Được tôi đồng ý còn bây giờ thì... ngủ thôi...

Cô chưa kịp trả lời thì đã bị anh kéo lên lầu rồi.

”Nếu trong 3 ngày tới mà tôi không khiến cho em yêu tôi được thì có lẽ cái danh người đàn ông trong mộng của mọi cô gái chẳng phải bỏ phí sao “ - Anh trầm nghĩ trong lòng.

Bạn đang đọc truyện *Song Thế Luân Hối Ta Lại Bên Nhau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Ba Ngày. Bại Lộ Thân Phận. Trò Đùa Oan Nghiệt (Phần 1)

Ngày thứ nhất

Buổi sáng, trong một căn phòng tại biệt thự của anh. Có 2 thân ảnh nằm trên giường đang quấn lấy nhau. Anh ôm cô ngủ thật sâu, có lẽ đây là giấc ngủ ngon nhất từ trước tới giờ của anh và cô. Hai người ngủ tới tận 10 giờ cũng chưa có tỉnh giấc. 1 lúc sau anh thức giấc trước cô, nhìn cô ngủ anh cảm thấy lòng mình thật thanh thản, thoải mái. Anh muốn cảm giác này sẽ kéo dài mãi mãi. Anh nghĩ có lẽ từ sự hứng thú đối với cô ban đầu giờ đã chuyển thành cảm giác muốn chiếm giữ. Anh muốn giữ cô bên mình, muốn trói chặt cô vào tim anh, muốn bảo vệ che chở cô dưới đôi cánh của anh, không cho phép bất cứ ai làm tổn thương cô.

Nhìn đồng hồ đã gần 11 giờ, anh ngồi dậy đắp chăn lại cho cô rồi đặt lên trán cô một nụ hôn. Anh bước vào vệ sinh cá nhân rồi xuống lầu nấu cơm cho anh và cô. Vì anh không thích ở chung với người khác nên trong nhà không có người thứ hai ngoại trừ mỗi tuần sẽ có một cô giúp việc đến để quét dọn nên trong nhà những việc sinh hoạt thường ngày như nấu ăn sẽ do anh tự làm.

Một lát sau thì cô cũng thức giấc, cảm nhận được hơi ấm kề bên mình đã lạnh từ bao giờ cô nghĩ chắc hẳn anh đi làm rồi. Vì cô nghĩ với người như anh mà sống trong một ngôi biệt thự to lớn thế này thì có lẽ thân phận của anh cũng không tầm thường. Cô xốc chăn ngồi dậy chợt thấy dưới chân mình gần mép giường có một chiếc đầm màu xanh dương đã được xếp gọn gàng ở đó. Cô mỉm cười rồi cầm vào phòng vệ sinh. Một lúc sau cô bước ra rồi đi xuống lầu, lúc gần tới cuối cầu thang cô nghe có tiếng gì đó phát ra ở nơi phòng bếp. Cô tò mò rồi bước lại. Đột nhiên cô mở mắt to ra thể hiện một sự kinh ngạc không thể tả nổi. Anh mặc một cái tạp dề màu nâu đang loay hoay cùng đồng hồ ăn trong bếp.

Nhìn cảnh tượng này lòng cô lại hiện lên một tia ám áp.” Đây chính là gia đình sao?” - Cô thầm nghĩ.

Anh quay sang thì gặp cô, thật ra anh đã biết cô đến ngay từ khi cô bước vào. Đùa à nếu ngay cả khi có người lại gần mà anh cũng không biết thì có lẽ anh phải chết từ lâu rồi.

- Bé con! Thức rồi à! Đói không? Vào ngồi đi đợi tôi một lát - Anh vừa nói vừa gơ đồng thức ăn trên tay lên.

Cô kéo ghế và ngồi xuống.

- Này anh đừng kêu tôi là Bé con gì đó nữa nghe thật kinh tởm. Tôi có tên đấy - Lãnh Khiết Tâm.

- Còn em cũng đừng kêu tôi là này anh nữa. Không lẽ em không biết tôi ?

- Không - (lại một người nữa rất tình, 2 anh chị thật xứng đôi)

Bạn đang đọc truyện *Song Thế Luân Hồi Ta Lại Bên Nhau* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 4: Ba Ngày. Bại Lộ Thân Phận. Trò Đùa Oan Nghiệt (Phần 2)

Công viên giải trí Island

- Đây là... - Cô ngỡ ngàng nhìn xung quanh như 1 đứa trẻ lần đầu được ba mẹ dẫn đi chơi.

- Muốn chơi không? - Anh xoa đầu cô hỏi.

Cô gật đầu lia lịa

Có thể đối với người khác đã bao lần đến những nơi như thế này rồi nhưng đối với cô có lẽ đây mới là lần đầu tiên.

Đi tàu lượn thì cô la hét thích thú, nắm tay anh đưa lên trời. Đến nhà ma thì cô hét toáng lên, sợ hãi nắm chặt tay anh mà đi. - (haizz... còn đâu là hình tượng sát thủ máu lạnh nữa hả chị)

Chơi một hồi thì 2 người cũng mệt. Anh đi mua kem cho cô và anh. 2 người lên vòng đu quay để nghỉ một lát và ngắm cảnh. Anh và cô ngồi đối diện với nhau.

- Thế nào? Chơi vui không - Anh cười hỏi.

- Vui! Vui chứ!... Có lẽ đây là ngày vui nhất trong cuộc đời của tôi - Nói rồi cô nở một nụ cười khổ.

Nhìn cô như vậy lòng anh đau lắm. Anh ngồi dậy đến bên cô rồi ôm cô vào lòng. Vỗ nhẹ lưng cô.

- Từ này về sau, tôi sẽ làm cho em cảm thấy ngày nào cũng là ngày hạnh phúc nhất đời mình. Tôi hứa đấy.

Chưa hết bất ngờ từ cái ôm của anh lại nghe anh nói như vậy. Lòng cô sinh ra cảm giác muốn dựa vào anh, muốn anh mãi mãi là bờ vai để cô tựa vào.

(“ Không lẽ mình đã rung động rồi sau? “) - Cô trầm nghĩ.

Nhìn trời đã xế chiều, 2 người ra về. Nhưng chưa ra tới cổng thì... Một đám khoảng 10 người đứng chắn trước mặt anh và cô. Khuôn mặt 2 người đều lạnh lại nhưng không để cho đối phương biết. Anh nắm chặt cô rồi kéo cô ra phía sau mình. Cô ngỡ ngàng nhìn anh, cô không ngờ anh lại bảo vệ mình như vậy.

- Mày là Lãnh Hàn Phong!? - Tên đứng đầu lên tiếng hỏi.

- Phải! Các anh muốn gì? - Anh cố gắng đè nén lại cơn giận để trả lời. Anh bỏ tay vào túi quần bí mật gọi cho Jey.

- Muốn đầu của mày! Mày biết không đầu của mày được người khác mua với giá 10 triệu đô lận đó. Tao nghĩ mày nên tự hào về điều đó đi... àh mà còn... cô em phía sau mày là bạn gái mày sao? Trông đẹp đó, ông đây cũng muốn thử một lần. - Hắn vừa nói vừa cười ngả ngón trong thật kinh tởm.

Anh đây máu đã dâng tới tận não rồi, muốn đầu hắn đã quá rồi giờ còn muốn luôn vợ hắn nữa. Anh thật muốn một phát bắn chết tên này. Nhưng vì không muốn để cô biết anh là bang chủ của Hắc Long, sợ cô sẽ vì đó mà sợ anh ghét anh rồi rời xa anh, anh thật không muốn nghĩ tới ngày đó đâu. Còn cô cũng nghĩ giống anh cũng muốn ngay lập tức giết chết tên này nhưng vì sợ anh biết cô là Mị Ảnh nên cô nhẫn nhịn, chưa đến bước đường cùng cô sẽ không ra tay.

(Tư tưởng lộn xộn nhau...)

- Tụi bây lên - Tên đứng đầu mở miệng nói.

- Dạ.- Mấy tên đàn em nói rồi xông lên nhưng chúng không có dùng súng.

Anh buông cô ra nhưng vẫn chắn trước mặt cô. Anh đỡ những đòn đánh từ bọn côn đồ bằng những đòn Taewindo và Karate đẹp mắt. Cô thấy anh đánh giỏi như vậy cũng không nghĩ ngờ gì vì một người như anh có võ cũng không có gì lạ.

Tên đầu đàn thấy bên mình yếu thế bèn móc súng trong người ra chìa vào người cô bắn.

Cô thấy viên đạn bay thẳng tới mình, định lách người tránh đi nhưng anh đã bay đến trước mặt cô, ôm cô vào lòng, thay cô đỡ viên đạn đó.

-Umm...

Đẩy cô ra anh thều thào hỏi.

- Em...không sao chứ?

Cô thì sững sờ nhìn anh không nói nên lời. Cô không ngờ anh lại không tiếc mạng mình mà đỡ thay cô viên đạn đó. Cô cảm động rồi hai hàng nước mắt cô đã rơi.

Nhìn cô như vậy anh nghĩ là do cô sợ nên ôm cô vào lòng vỗ vỗ lưng cô.

- Có anh đây rồi đừng sợ, đừng khóc nữa. - nhìn những giọt nước mắt cô rơi lòng anh đau lắm.

Được anh ôm, cô vô tình đặt tay lên vết thương của anh. Dòng máu nóng chảy ra khiến cô bừng tỉnh lại. Đẩy anh ra

- Hàn Phong...anh cảm thấy sao rồi? Ổn chứ?- Giọng nói cô run run.

- Anh không sao! - Anh trả lời để trấn an cô.

- Còn nói không sao! Anh...

Ngước lên nhìn vào tên đứng đầu. Ánh mắt ngày thơ trong sáng lúc này giờ đã thay thành ánh mắt của sứ giả địa ngục, mắt cô hằn lên những tơ máu nhưng nó thật lạnh lẽo. Tên đứng đầu khi nhìn vào đôi mắt đỏ cảm thấy như đã nhìn thấy cái chết của mình. 2 chân hắn run run không trọng lực ngã khụy xuống. Những tên đứng phía nhìn thấy đại ca của mình quỵ xuống thì hoảng sợ nhìn cô gái. Nhưng khi nhìn vào đôi mắt cô thì cũng có tình trạng tương tự. Thật đáng sợ tại sao chỉ với một ánh mắt mà có thể đáng sợ như vậy chứ. - Những tên đó trầm nghĩ.

Cô định buông anh ra rồi tiến lên giết chết những tên này, cô mặc kệ rằng anh có chán ghét cô kinh tởm cô mà bỏ cô đi hay không, dám đụng đến người đàn ông của cô chỉ có một con đường chết.

(Người đàn ông của mình luôn...)

You'll also like

Nhật Ký Xoay Người Ở Hậu Cung [Edit] - Dạ Chi Dạ by truyencungdau

Nhật Ký Xoay Người Ở Hậu Cung [Edit] - Dạ Ch...

By truyencungdau

51.3K 2.7K

Thể loại: Xuyên qua, Trọng sinh, Cung đấu

Edit: team Lãnh Cung

[130chương]

【 Văn án 】

Phu thê tương kính như tân, tuân theo quy củ - tất cả đều là lời nói hư nói vượn của hắn! Dù đứng ở vị trí cao nhất rồi nhưng không phải cuối cùng vẫn bị gian phi bức chết đó sao?

Sau khi trọng sinh, Diệp Linh Sương tin tưởng vững chắc rằng thời điểm nên thủ đoạn thì phải thủ đoạn, nên gây thơ thì phải gây thơ, nên ngoan độc thì cần phải ngoan độc. Trăm nghìn bông hoa trong hậu cung, xuất chúng nhất thì vĩnh viễn chỉ có một người.

Cùng xem nữ chủ thận trọng ra sao, từ Canh y[1] thấp hèn từng bước đi lên hậu vị!

Câu cửa miệng của nữ chủ: Sau lưng mỗi một nữ nhân ngoan độc luôn có một nam nhân phụ bạc xứng đáng chịu thiên đao vạn quả[2]!

[1] Canh Y: phân vị thấp nhất trong hậu cung.

[2] thiên đao vạn quả: chém ngàn vạn nhát đao.

Nhân vật chính: Diệp Linh Sương | phối hợp diễn: Đại Yến Đế, nhiều phi tần khác, nha hoàn công công

【 Biên tập Tân Giang đánh giá 】

Kiếp trước bởi vì gia tộc bị gán tội thông đồng với địch mà nàng bị tống vào lãnh cung. Hoàng đế vô tình để mặc nàng bị gian phi giết hại, chết thảm trong lãnh cung.

Diệp Linh Sương trọng sinh xuyên vào một nữ tử ở địch quốc, bị tiến cống vào hậu cung. Diệp Linh Sương chỉ có một mục đích đó là làm cho tất cả những kẻ đã hại nàng không được chết từ tế!

Nàng sẽ đòi lại từng món nợ một, sẽ tự tay đưa những kẻ hại người thân của nàng xuống vực sâu, khiến chúng không thể xoay người!

Tag: Xuyên qua, trọng sinh, cung đấu, âm mưu, đùa giỡn tâm cơ

[Hoàn- Cực Phẩm]Hạnh Phúc Tái Sinh (Trọng Sinh Chi Hạnh Phúc)- Đào Lý Mặc Ngôn by Yul_Yuuki

[Hoàn- Cực Phẩm]Hạnh Phúc Tái Sinh (Trọng...

By Yul_Yuuki

590K 31.3K

Trọng Sinh Chi Hạnh Phúc - 重生之幸福

Tác giả: Đào Lý Mặc Ngôn - 桃李默言

Giới thiệu vắn tắt:

Ai nói nữ nhân trọng sinh đều là khổ lớn hận sâu?

Ai nói nữ nhân trọng sinh đều sống trong nước sôi lửa bỏng?

Hầu phủ có đích trường nữ Lý Yên Nhiên, trong phủ có từ phụ lương mẫu, có huynh trưởng bao che khuyết điểm, lại có trượng phu hết lòng săn sóc.

Sinh trong phú quý, sau đó gả vào Vương phủ, có đại thụ vững chắc làm chỗ dựa, cả đời không lo, ngắm nhìn thiên hạ.

Nhưng mà, sau khi thứ xuất tiểu di (dì) trở thành tương lai kế thê của công công, tất cả đều thay đổi.

Bất tri bất giác, Lý Yên Nhiên mất đi tất cả, oan ức không có chỗ tố cáo, hận thù lại không được phân giải.

Tất cả, chỉ vì đối thủ quá cường đại.

Trọng sinh ý nghĩa là gì? Không phải báo thù, mà là bảo vệ hạnh phúc.

Trọng sinh VS xuyên qua, xem Lý Yên Nhiên như thế nào bù lại kiếp trước tiếc nuối, thành toàn cho chính bản thân mình hạnh phúc.

P/s: yul chọn truyện rất chọn lọc chỉ có hay

Bạn đang đọc truyện *Song Thế Luân Hồi Ta Lại Bên Nhau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Ba Ngày. Bại Lộ Thân Phận. Trò Đùa Của Số Phận

Cô tắt điện thoại rồi đi lại đứng bên cửa sổ nhìn dòng người qua lại ở thành phố dưới kia. Một lát sau, anh bước ra nhìn cô thất thần bên cửa sổ, tiến lại vòng tay ôm cô từ sau lưng.

- Đang nghĩ gì vậy?

- Em nghĩ... chuyện hôm qua chúng ta có nên báo cảnh sát không? Những người họ có thể tìm đến anh nữa đó. - Cô xoay người đứng đối diện với anh.

- Em đang lo cho anh sao? - Nhìn cô anh cười.

- Chứ anh nghĩ em đang lo cho mình á!! - Cô tức giận trả lời. Đây là lần đầu tiên anh thấy cô như vậy, đơ ra vài giây rồi quỳnh lên, đặt 2 tay lên vai cô vội vàng nói.

- Được rồi là lo cho anh, em là tốt nhất... Đừng giận đừng giận.

Cô có chút buồn cười với thái độ của anh.

- Vậy anh định làm gì?

- Không cần phải báo cảnh sát, chuyện này anh đã giao cho Jack xử lý rồi, cậu ấy sẽ làm ổn thỏa thôi. Với lại những chuyện này nếu dính dáng tới cảnh sát thì phiền phức lắm. Anh cũng đã gặp không ít chuyện như thế này rồi. - Đùa à ngay cả cảnh sát còn kiêng nể anh mấy phần. Những chuyện này mà nhờ họ giải quyết thì cái danh bang chủ Hắc Long của anh chắc phải bỏ phí rồi.

- Nhưng...umm - Cô còn chưa nói xong đã bị chặn ngay bởi nụ hôn bất ngờ của anh. Hôn cô sâu đến mức cô không thở nổi anh mới buông cô ra.

- Quả thật chỉ có cách này mới làm cho em im lặng được. Sau này cứ áp dụng vậy đi. - Vừa nói anh vừa gạt đầu phụ họa theo rồi còn cười nữa.

- Anh...

Anh nhún vai như đó là một chuyện hiển nhiên.

- Cốc..cốc..cốc.. - Tiếng gõ cửa cắt ngang cuộc nói chuyện của 2 người.

- Vào đi - Tiếng nói trầm thấp của anh cất lên.

Mở cửa bước vào là một cô y tá trẻ.

- Lãnh tiểu thư, có người gửi đồ cho cô.

- Cảm ơn cô - Cô bước nhận lấy đồ.

- Nếu không còn chuyện gì nữa tôi xin phép.

- Ừm - Nói rồi cô đóng cửa lại.

- Đồ gì vậy? - Anh hỏi.

- Àh... là đồ thay của em. Đợi em một lát, thay đồ xong em cùng anh đi làm thủ tục xuất viện. - Nháy mắt với anh rồi cô đi vào phòng vệ sinh.

Anh bật cười trước hành động của cô. Nhìn cô bước vào phòng vệ sinh rồi khóa cửa lại. Lúc này nụ cười trên khuôn mặt của anh đã tắt ngấm. Lấy điện thoại ra anh gọi cho Jey.

- Đã điều tra ra chưa? - Anh lạnh giọng hỏi.

- Lão đại là chủ tịch của tập đoàn JS làm. Tôi còn điều tra được lát nữa khi anh xuất viện ông ta sẽ cho người tiếp tục ám sát anh. Giờ làm như thế nào lão đại? - Jey cung kính trả lời.

- Cứ theo ý chúng mà làm. Tôi vẫn sẽ xuất viện. Lát nữa cậu cùng với 3 người kia đến rước tôi. Àh... kêu 1 vài người trong bang bí mật theo sau. Tôi muốn xem lần này chúng sẽ giờ trò gì.

- Dạ lão đại.

Tất máy không bao lâu thì cô mở cửa bước ra. Anh ngạc nhiên nhìn cô.

- Này! Em là... Khiết Tâm!?

- Vậy anh nghĩ còn có thể là ai ngoài anh và em trong phòng này. - Học theo cách của anh cô nhúng vai trả lời.

- Em...

Anh ngạc nhiên cũng phải thôi vì bây giờ cô như trở thành một con người khác. Chiếc đầm trắng được cô thay ra, cô mặc một cái crop top đen bên ngoài là cái áo khoác đen để lộ vòng eo con kiến quyến rũ của cô. Cô kết hợp với chiếc quần bó sát cùng màu làm bật lên dáng người của mình. Tóc cô cột cao lên phần mái cũng được cô chải ngược lên. Mắt cô kẻ eyeliner chân mày được tô đen hơn bình thường, môi cô cũng được tô đỏ lên. Cô bây giờ muốn có bao nhiêu quyến rũ thì có bấy nhiêu, muốn có bao nhiêu sự xinh đẹp thì có bấy nhiêu. Nếu vừa nãy cô xinh như thiên thần thì bây giờ cô lại mang vẻ đẹp bí ẩn như một ác quỷ.

- Thật không ngờ em còn có mặt này. Anh thật sự đã nhìn lầm rồi. - Anh bước lại nâng cằm cô lên rồi nhìn thẳng vào mắt cô.

- Hối hận không?! - Cô cười hỏi

- Tại sao phải hối hận? Em như thế này mới hợp với anh chứ? - Anh cười tà nói.

- Hừm!?! - Cô khó hiểu nhìn anh.

- Không có gì! Rồi em sẽ biết thôi.

- Cốc.. cốc.. cốc

- Tổng giám đốc, thủ tục đã làm xong bây giờ anh có thể xuất viện. - Jey bước vào nói.

- Ừm.. Có chuyện gì sao? - Anh hỏi.

- Tổng giám đốc đó là... - Jey vừa nói vừa liếc mắt sang cô.

Nghe Jey hỏi anh quay qua nhìn cô rồi phì cười.

- Mới có một đêm mà cậu đã không nhận ra sao!?

- Là... là Khiết Tâm!?! - Tuy là hỏi nhưng nó mang nghĩa khẳng định hơn.

Anh gật đầu rồi quay sang ôm cô đi ra.

- Không đi sao? - Anh hỏi Jey

- Dạ. - Nói rồi Jey tránh sang một bên để anh và cô đi trước.

Cả 3 người đi xuống cổng bệnh viện. Ở đó Joy, Jack và Jass với 2 chiếc BWM chờ sẵn. Nhìn 3 người đi ra đặc biệt là khi nhìn tới cô, 3 người bọn họ cũng hành động như Jey.

- Khụ... khụ... - Jey vờ ho để kéo họ về hiện thực. - Đi thôi. - Nhìn họ vẫn không nhúc nhích Jey nói thêm. - Đây là Khiết Tâm.

3 người bọn họ đưa mắt nhìn nhau rồi tránh sang để anh và cô bước lên xe. Jey, Joy, anh và cô 1 xe. Jack và Jass 1 xe. 2 chiếc xe khởi động chạy. Đi được một đoạn thì có 5 chiếc cadillac chặn xe của anh.

- Xuống xe!!! - Tên cầm đầu bọn chúng cầm mã tấu gõ lên xe của anh.

- Ngồi trong này đợi anh. Tuyệt đối không được xuống xe nghe không? - Anh nhìn cô nói.

- Nhưng..

- Không được cãi. Ngoan nghe lời anh đi. - Anh cắt ngang lời, đặt lên trán cô 1 nụ hôn rồi mở cửa bước xuống xe.

Mở cửa ra anh và tứ J cùng bước xuống. Đối diện với anh là 1 đám xã hội đen khoảng 50 người.

- Tụi mày muốn gì? - Anh vừa nói vừa nói lỏng caravat.

- Đương nhiên là đầu của anh rồi. TGD mạng anh cũng lớn lắm hôm qua ám sát anh thất bại chỉ làm cho anh bị thương nhưng hôm nay chính là ngày chết của anh. LÊN - Tên cầm đầu hét lên.

Đàn em của tên đó xông lên. Bên đây anh cùng tứ J cũng xuất chiến. 1 lúc sau tên cầm đầu thấy bên mình yếu thế bèn rút súng ra chĩa vào anh bắn. Tứ J cùng anh định rút súng ra bắn trả nhưng chưa kịp thì..

- Đoảng... - Một tiếng súng vang lên, nó nhanh hơn cả hành động của anh. Anh có thể cảm nhận được nó vừa xoẹt qua ngang lỗ tai của mình.

Còn tên cầm đầu đó thì bị viên đạn xuyên vào mi tâm của mình. Trong ánh mắt tên đó hiện lên một nỗi bàng hoàng khiếp sợ không nói nên lời. Buông súng trên tay rồi ngã xuống đất chết không nhắm mắt. Nhìn một màn này anh và tứ J quay lại rồi cùng sững người như tên đó. Vì trước mắt bọn họ là một cô gái với bộ đồ đen trên người cộng với đó là chiếc mặt nạ bạc đeo trên mặt, người mà thế giới ngầm này luôn e sợ mỗi khi nhắc đến - Mị Ảnh. Cô vẫn giữ nguyên tư thế khi bắn phát súng lúc này.

Lúc này cô từ từ hạ tay xuống rồi bước lại phía của anh nhưng không ngừng lại ở bên anh mà đi ngang qua anh tiến lên phía trước. Bọn đàn em tên đó nhìn cô cũng phản ứng không khác gì bọn anh.

- Cho chúng mày sống thanh thản thêm vài ngày chúng mày lại không chịu. Thiên đàng có lối bay không đi địa ngục không cửa lại cứ xông vào. Chưa từng có ai đụng đến người của Mị Ảnh mà có thể sống hết. Nếu đã vậy tao cũng không ngại tiễn chúng mày một đoạn. - Giọng nói lạnh hơn băng của cô cất lên. Nó như lời phán xét của tử thần dành cho mục tiêu của mình.

Bọn đàn em sao khi nghe xong liền cảm thấy cái chết ngay trước mắt. Chúng đồng loạt móc súng ra run run chĩa vào cô như thể tự an ủi lấy mình.

Cô nhếch miệng cười. Nụ cười nửa miệng như xem mục tiêu của mình vùng vẫy trước khi chết.

-Đi thông thả - Nói rồi cô như biến mất nhưng những tên xã hội đen đó lần lượt từng người từng người ngã xuống chết không nhắm mắt. Trên cổ mỗi người đều có một vết cắt rất nhỏ nhưng có thể thấy nó rất bén, máu cứ liên tục chảy ra không ngừng lại tất cả tạo thành một vùng màu lớn.

Anh và tứ J đứng phía sau nhìn thấy cảnh này thì không thốt nên lời. Thủ đoạn tàn nhẫn thâm độc cách ra tay nhanh gọn là tất cả những gì mà họ nghĩ về cô lúc này.

Cô đứng phía bên kia quay lưng lại với anh. Trầm mặc một hồi cô quay mặt lại rồi cất bước về phía anh. Đứng trước mặt anh cô từ từ tháo mặt nạ xuống. Nhìn thẳng vào mắt anh cô nói.

- Xin lỗi vì đã lừa dối anh...Em thật sự rất sợ, khi phải nói ra thân phận của mình. Em sợ anh vì đó mà kính sợ em, chán ghét em rồi rời xa em. Thời gian qua phải cảm ơn anh vì anh đã giúp em có được rất nhiều cảm giác mà trước đây em chưa từng có, giúp em hiểu được thế nào là hạnh phúc, biết được cuộc sống nên có của một con người là như thế nào. Thời gian em cho anh là 3 ngày nhưng em phải làm sao bây giờ đây vì chỉ mới 2 ngày thôi mà em đã yêu anh mất rồi... Giờ thì anh đã biết được sự thật rồi, anh có thể sẽ chán ghét em mà bỏ đi. Yên tâm em sẽ không trách anh đâu. Em sẽ ổn mà.. - Nói đến đây thì nước mắt cô tuôn trào ra, cô cúi mặt xuống.

Bất ngờ thay cô ngã vào vòng tay quen thuộc ngày nào. Anh ôm cô thật chặt rồi buông cô ra để cô đối mặt với mình. Dùng 2 tay lau đi những giọt nước mắt của cô. Nhìn cô khóc lòng anh đau lắm.

- Ngốc!! Anh và em là cùng một loại người sau anh có thể chán ghét em được chứ. - Anh vừa nói vừa cười còn cô thì khó hiểu nhìn anh.

- Ra đi. - Tuy là ra lệnh cho thuộc hạ nhưng anh vẫn luôn nhìn cô. Ngay sau khi anh nói thì có 1 nhóm khoảng 7 người áo đen xuất hiện trước mặt của anh.

- LÃO ĐẠI!! - Bọn họ đồng thanh nói.

Nhìn hình xăm trên tay của nhóm người kia. Cô giật mình thốt lên.

- HẮC LONG... - Nói rồi cô quay sang nhìn anh. Anh gật đầu. Rồi cô phì cười.- Xùy... Lão đại của Hắc Long Bang sao? Em rút cuộc đã chọn phải ai thế này.

- Em chọc phải ông trời rồi. Đi, chúng ta đi ăn cơm trưa thôi. Chém giết này giờ chắc em cũng mệt rồi. Lần sau những chuyện này cứ để anh làm em không cần bận tay bận chân làm chi đâu. - Vừa nói anh vừa xoa xoa bóp bóp tay cô.

- Dọn dẹp sạch sẽ! Chuyện này tôi giao lại cho các cậu. - Anh quay sang nói với Jey nhưng nó thật là... lạnh.

- Dạ. - Thuộc hạ của anh đồng thanh nói nhưng trong nội tâm của họ thì đang gào thét: “ Lão đại àh! Anh đừng có phân biệt đối xử như vậy được không? Được không. haizz “.

Lãnh gia.

- Cha ơi! Con về rồi đây - Duy Thần vừa đi vào nhà vừa kêu lên.

- Chào đại thiếu gia mừng anh trở về - 2 hàng người hầu 2 bên cung kính nói với anh. Anh gật đầu với họ rồi đi vào nhà.

- Con khi nào mới hết cái tính trẻ con đó vậy hả? Gần 30 tuổi đầu rồi mà còn chưa yên bề gia thất nữa. - Lãnh lão gia vừa đi xuống lầu vừa nói.

- Cha à đừng lo cho con khi nào con muốn lập gia đình thì lập thôi. Còn cha kia có con dâu rồi mà chưa chắc biết nữa là. - Duy Thần vừa nói vừa đi đến bên sofa.

- Cái gì? Con có kết hôn rồi á.

- Không phải con mà là Hàn Phong.

- HÀN PHONG!!!!...Mà nó quen bạn gái khi nào.

- Là hôm qua.

- Hôm qua!? Vậy nó kết hôn khi nào?

- Cũng là hôm qua luôn.

Ông thật muốn ngất luôn rồi. Nhưng lẫn lộn trong đời nhiều năm nó không cho phép ông làm như vậy. Cố gắng kiềm chế cảm xúc lại, ông quay sang nói với quản gia.

- Ông Lâm! Gọi điện cho Hàn Phong nói nó tối nay về ăn cơm nhớ nói nó dẫn theo vợ nó về luôn.. Mấy năm nay phụ nữ bên người nó quả thật là đếm trên đầu ngón tay. Bây giờ lại dùng một cái xuất hiện bạn gái mà bây giờ đã là vợ luôn rồi. Tôi thật càng ngày càng không thể hiểu nổi nó.

- Dạ. Lão gia quyết định để nhị thiếu gia đi dự tiệc ở Tiêu gia hôm đó của ông thực đúng đắn. - Quản gia Lâm cười nói.

- Ô vậy tối nay con cũng muốn ở lại đây ăn cơm nữa... con lên phòng trước đây.

Anh và cô đang dùng bữa thì điện thoại anh reo lên.

- Chú Lâm có chuyện gì vậy? - Anh vừa gấp đồ ăn cho cô vừa nghe điện thoại.

...

- Dạ được mà sao chú biết tôi có vợ - Anh ngạc nhiên hỏi.

...

- Anh tôi!

...

- Được rồi tôi sẽ về, chào chú.

- Có chuyện gì vậy? - Cô hỏi

- Cha nói anh tối nay dẫn em đi ăn cơm gia đình. Nhưng anh không biết tại sao anh của anh lại biết em là vợ anh.

- À... tại vì hôm qua lúc em đợi anh ở công ti em đã gặp anh ấy. Em và anh ấy cũng có trò chuyện đôi ba câu.

- Được rồi ăn tiếp thôi. Lát nữa anh chở em đi mua đồ mới. Nói thật chứ anh vẫn muốn em là một Khiết Tâm ngây thơ trong sáng kia hơn khi xuất hiện trước mặt người khác. Còn về bộ dạng của em bây giờ chỉ được có trước mặt anh thôi.

- Anh... có ai nói với anh là anh rất bá đạo không? - Cô cười hỏi.

- Có!!

- Là ai vậy?

- Em...

Cô nhìn anh rồi cuối xuống ăn tiếp. Còn anh thì phì cười rồi gấp đồ ăn vào chén cho cô.

Buổi tối ở Lãnh gia

- -Này chuẩn bị nhanh lên, Tiểu Phong sắp về tới rồi... Nào nào cái này để đây... - Người đang nói là dì Hà - người mẹ kế của Duy Thần và Lãnh Phong. Người đã chăm sóc cho Khiết Tâm lúc nhỏ chính là bà. Tuy là mẹ kế nhưng bà rất yêu thương 3 người bọn họ. Họ cũng rất yêu quý và kính trọng bà. Bà đang phân phó việc ở dưới phòng ăn thì bên ngoài có tiếng xe chạy vào.

- Chú Lâm chú ra đón Tiểu Phong với vợ nó hộ tôi. Tôi ở đây lo chuyện sắp xếp cái.

- Dạ nhị phu nhân. - Qg Lâm nói rồi đi ra ngoài.

Anh chờ cô chạy tới cửa của biệt thự thì ngừng lại. Xuống xe mở cửa cho cô rồi kéo cô vào nhà.

- Để em cầm cho. - Cô vươn tới lấy cái hộp bánh trong tay anh.

Anh mỉm cười đưa cho cô.

- Chào mừng Nhị thiếu gia, nhị thiếu phu nhân trở về. - 2 hàng người hầu hai bên cúi người nói với 2 người.

- Chào em trai...em dâu - Duy Thần từ trên lầu bước xuống đã chạy tới chỗ anh.

- Anh hai, thật không biết anh lẻo mép tới như vậy đấy. - Anh cố tỏ ra vẻ khó chịu nói.

- Thì trước sau gì em cũng dẫn em dâu về mà. Phải không em dâu? - Duy Thần nhìn về phía cô trả lời.

3 người đang nói chuyện thì dì Hà trong bếp đi ra.

- Hân Phong mừng con trở về! Nào đi chuẩn bị cơm rồi, để đi lên gọi cha con xuống rồi cùng nhau ăn cơm. - Dì Hà nhìn anh tươi cười nói - Ủa!! Khiết Tâm con cũng về à? Hai đứa biết nhau sao? - Hường cô đi ngạc nhiên hỏi.

- Dĩ?!... Đây là dì của anh!? - Cô nghi hoặc nhìn anh.

Anh gạt đầu.

- Phải!! À xin giới thiệu với dì đây là vợ sắp cưới của con. - Anh nhìn cô tươi cười hạnh phúc. Còn khuôn mặt cô thì cứng ngắt.

- CÁI GÌ!!!... Con...2 con..... Khiết Tâm là vợ chưa cưới của con? - Dì ôm miệng nói như không thể tin nổi.

- Phải, có chuyện gì sao dì? - Anh hơi bất ngờ trước thái độ của dì.

- 2 con... 2 con không thể cưới nhau được.

- Sao vậy dì?

- VÌ... VÌ 2 ĐÚA LÀ ANH EM RUỘT CỦA NHAU.

Bạn đang đọc truyện *Song Thế Luân Hồi Ta Lại Bên Nhau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Bí Mật Thân Thế. - Cái Bẫy

Chiếc hộp bánh trong tay cô rơi xuống đất. Cô từ từ lui về sau.

- Không thể nào!! Không thể nào!!... KHÔNG THỂ NÀO...- Cô hét lên rồi chạy ra khỏi biệt thự.

Sau khi nghe dì Hà nói như vậy, anh bàng hoàng, sửng sò, không dám tin vào những gì mình đang nghe. Nhìn cô hét lên rồi chạy đi, lúc đó anh mới thôi thất thần rồi đuổi theo cô.

- Khiết Tâm... Khiết Tâm...em đứng lại... KHIẾT TÂM...em đứng lại cho anh. - Anh vừa nói vừa đuổi theo cô. Nhưng mặc anh kêu như thế nào cô làm như không nghe, cứ chạy mãi.

Ra khỏi biệt thự gần đó có một con hẻm nhỏ. Cô chạy vào trong đó. Còn anh thì không thấy nên cứ chạy thẳng ngoài đường lớn. Vừa đi anh vừa gọi tên cô nhưng đáp lại anh chỉ là một sự im lặng của đêm đen, im lặng đến đáng sợ, hầu như chỉ nghe tiếng bước chân của anh. Còn cô sau khi đi vào con hẻm đó, đứng dựa vào tường cố gắng không phát ra tiếng khóc của mình.

Tìm kiếm một hồi không thấy cô anh lấy điện thoại ra gọi cho Joy.

- Lão đại! - Đầu dây bên kia Joy nói

- Tìm xem vị trí của Khiết Tâm hiện giờ đang ở đâu. Tôi muốn có kết quả ngay lập tức.

Bên kia Joy ngập ngừng không trả lời.

- Nghe rõ không - Anh rặng từng chữ.

- Dạ.

Anh cúp máy rồi quay bước về biệt thự.

Đợi anh đi thật lâu cô mới bước ra. Lau nước mắt trên mặt rồi cô quay bước đi.

Trong biệt thự lúc này không khí cũng không kém là bao. Ai cũng chìm vào trong suy nghĩ của riêng mình. Anh từ ngoài bước vào, đi đến trước mặt Lãnh lão gia.

- Cho con một lời giải thích - Anh lạnh giọng nói.

- Con và Khiết Tâm là anh em ruột của nhau. Khiết Tâm là do dì chăm sóc từ nhỏ nhưng vì ba con không cho con bé ở chung trong Lãnh gia nên mới để con bé sống ở một nơi khác, có lẽ vì vậy nên con không biết nó. - Dì Hà lên tiếng trả lời.

- Hàn Phong...con thật sự rất yêu Khiết Tâm sao? - Lúc này Lãnh lão gia mới ngẩng đầu lên nhìn thẳng vào anh.

- Yêu?... Đương nhiên là yêu rồi. Không lẽ ba nghĩ con quen em ấy chỉ để qua đường thôi sao.

- Không được, hai con là anh em mà. - Dì Hà lớn tiếng nói.

- Anh em?... Ai quy định anh em không thể yêu nhau, không thể cưới nhau chứ.

- Con...con đừng có hồ đồ như vậy. Nếu 2 con làm vậy đi biết ăn nói sao với mẹ các con ở dưới tuổi vàng đây.

- Con đã quyết định rồi. Dù bây giờ trời có sập xuống thì con cũng sẽ vẫn yêu Khiết Tâm. Đòi này của Lãnh Hàn Phong con cũng chỉ cưới một mình em ấy làm vợ. - Anh như hét lên, nói rồi anh xoay bước đi.

- Hàn Phong! - Lãnh lão gia gọi tên anh. Đợi anh đứng lại ông nói tiếp. - Hôm nay ta muốn tiết lộ một bí mật mà ta đã cất dấu suốt 20 năm qua... chuyện mà ta muốn nói là... Khiết Tâm không phải con ruột của ta. Nó không phải người họ Lãnh. Con và nó không có bất kì mối quan hệ huyết thống nào.

Anh quay mặt lại tròn mắt nhìn ông.

- Lão gia, chuyện này rốt cuộc là sao? - Dì Hà khó hiểu hỏi.

Đảo mắt qua mọi người ông đứng dậy bước đến bên cửa sổ.

- 20 năm trước, ta là người của Thế giới ngầm, lúc đó Thế giới ngầm có rất nhiều thế lực, ta là một trong những thế lực đó. Lúc đó vì muốn giữ vững vị thế của mình ta hợp tác với một người, đó cũng là bạn tri kỉ ta, người đó đã cùng ta vào sinh ra tử biết bao trận chiến. Có một lần trong khi 2 chúng ta chiến đấu ông ấy đã bị thương và chết trên đường đưa đến bệnh viện. Trước khi chết ông ấy có một tâm nguyện là nhờ ta chăm sóc cho đứa con gái nhỏ vừa mới lọt lòng của ông ấy. Ông ta là Bạch Long - người đứng đầu gia tộc Bạch gia. Và đứa con gái của ông ấy mà ta đã nhận nuôi chính là.. Khiết Tâm. Sau khi ông ấy chết, cả gia tộc Bạch gia cũng theo đó mà biến mất không để lại chút dấu vết gì.

- Vậy tại sao ông không nói sự thật này với cô ấy? - Anh bất mãn nói.

- Ta đã hứa với Bạch Long là khi sinh nhật 20 tuổi của nó ta mới nói ra sự thật này nhưng không ngờ hôm nay mọi chuyện lại diễn ra như vậy. Ta cũng không biết phải làm sao.

...

- Reng...reng...reng...

- Thế nào rồi? - Anh hỏi

- Lão đại... không tìm được Khiết Tâm. Là thuộc hạ vô dụng mong lão đại trách phạt. - Đầu bên kia Joy nói

- Không cần!... Huy động toàn bộ lực lượng trong bang tìm cô ấy. Những ngày này các cậu không cần đến công ty. Công ty cứ để tôi lo... À nhờ truyền thông can thiệp luôn đi. Đặt tiền thưởng nếu ai tìm được cô ấy.

- Dạ. Tôi sẽ làm ngay...

- Khiết Tâm nó mất tích à! Có cần báo cảnh sát không? - Lãnh lão gia lên tiếng.

- Ba...Ba sợ cô ấy gặp nguy hiểm?? - Anh khó hiểu nhìn ông.

- Sao không sợ! Từ nhỏ nó đã ở mãi trong biệt thự. Tuy là có học chút võ phòng thân nhưng mà nó vẫn là con gái. Nó có thường xuyên tiếp xúc với thế giới bên ngoài đâu - Ông to tiếng nói.

Anh phì cười trước thái độ của ông.

- Ba à! Ba đừng lo lắng có lẽ cô ấy không sao đâu. Chuyện này cứ giao cho con... Vậy con xin phép về trước.

Nói rồi anh lái xe ra khỏi biệt thự. Lòng thầm nghĩ “Ba à, con nuôi của ba người khác không sợ thì thôi chứ sợ ai chứ “.

3 ngày sau, Tại tổng bộ của Hắc Long

- Có tin tức gì chưa? - Anh ngã người ra sau ghế hỏi Jey.

- Lão đại! Vẫn không có tin tức gì. Cứ như cô ấy chưa từng có trên đời này vậy. Cứ như vậy mà biến mất không để lại một chút dấu vết nào.

- Tiếp tục tìm kiếm...ra ngoài đi. - Anh nhắm mắt mệt mỏi trả lời.

Jey chào rồi lui ra. Trong phòng giờ chỉ còn lại mình anh. Đứng dậy rồi đi đến bên cửa sổ. “ Khiết Tâm em rốt cuộc đã chạy đến nơi nào rồi. Về đây nghe anh giải thích có được không?”

Bang Enemy

(* đây là đối thủ của anh cả trong giới hắc đạo lẫn bạch đạo).

- Boss, bên King có động tĩnh - 1 người mặc áo đen cầm tờ báo trên tay cung kính đưa cho người phía trước mặt mình.

(* King là tên của anh trong giới hắc đạo).

- Xem ra anh hùng vẫn là khó qua ải mỹ nhân nhất. - Tên Boss cầm tờ báo trên tay cười nói.

- Nhưng mà mỹ nhân này có lẽ cũng chỉ chơi qua đường thôi. - Người áo đen nói.

- Không đâu! Nhìn xem hần ta còn công khai tìm kiếm cô gái này, còn đặt tiền thưởng nếu ai tìm được nữa... Mau đi điều tra thân phận của cô gái này và xem coi hiện giờ cô ta đang ở đâu.

- Dạ - Tren áo đen lui ra.

1 lát sau...

- Boss thân phận của cô gái này không tra ra được và bây giờ cô ta như biến mất khỏi thế giới này, không có bất kì một thông tin nào về cô ta cả.

Boss có hơi bất ngờ nhưng vẫn cố làm ra vẻ bình tĩnh.

- Không tra ra cũng đúng thôi ngay cả King mà còn không tra ra được nữa kia mà... nhưng mà tôi cũng thật muốn xem xem, cô ta quan trọng như thế

nào đối với King, rốt cuộc là thần thánh phương nào mà có thể khiến King - vua của giới hắc đạo động tình đây.

- Boss không lẽ anh...

Tổng bộ Hắc Long

- Jey, có tin hiệu của Khiết Tâm, cô ấy vừa mới xuất hiện ở gần bệnh viện, mau đi thông báo cho lão đại - Joy vừa gõ bàn phím vừa nói.

- Ukm.

Phong làm việc của anh.

- Reng...reng...reng

Nhìn vào người gọi đến khiến anh có chút do dự khi bắt nó.

- Alo...Boss à sao hôm nay lại nhàn rồi thế hả? Có thời gian gọi điện cho tôi sao? - Anh nhếch mép cười.

- Nào có đâu chỉ là có việc muốn nói với anh thôi.

- Chuyện gì? - Anh vẫn giữ thái độ đó.

- Nghe nói anh đang tìm 1 cô gái tên Khiết Tâm gì đó. Tôi điện để nói với anh rằng cô ta đang nằm trong tay tôi.

- Anh muốn thế nào? - Anh lạnh giọng xuống nói.

- Không hổ là King,... nhưng King à, cái gì thì nó cũng giá của nó chứ. Nếu anh muốn cứu cô ấy thì hãy tự đến đây gặp tôi đi.

- Địa chỉ!? - Lạnh lùng phun ra 2 chữ.

- Kho chứa hàng CB 6104. Tôi ở đó đợi anh. Nên nhớ không được mang bất cứ ai theo chỉ cần mình anh là được rồi. Nếu không tôi thật không biết sẽ làm gì với tiểu mỹ nhân của anh đâu.... Hẹn gặp lại King!!

Buông điện thoại xuống cầm lấy áo khoác rồi chạy ra khỏi phòng. Lúc mở cửa thì gặp ngay Jey bước vào.

- Lão đại t...

- Khiết Tâm đang nằm trong tay của Boss. - Anh cắt ngang lời của Jey.

- Há?? Nhưng lão...

- Tôi sẽ tự mình đi cứu cô ấy các cậu không cần đi theo. - Anh vừa nói vừa cất bước đi.

- Nhưng lão đại anh nghe tôi nói...

- Tôi biết tự cân nhắc.

Nói rồi anh lái xe ra khỏi Hắc Long.

Còn Jey thì quay về phòng thông tin.

- Joy, hiện giờ Khiết Tâm đang ở đâu.

- Thì ở bệnh viện. Cô ấy vẫn chưa rời khỏi đó. Cậu nói với lão đại chưa? - Joy nói.

- Chết rồi!!! Lão đại đang gặp nguy hiểm... Xem xem lão đại hiện giờ đang ở đâu.

Nhìn vào bản đồ trước mắt. Joy nói:

- Lão đại đang đi về phía biển... hình như là hướng kho chứa hàng CB 6104... mà có chuyện gì xảy ra vậy? - Joy khó hiểu nhìn Jey hỏi.

Không trả lời câu hỏi của Joy mà anh lấy điện thoại ra gọi cho ai đó.

- Jass tập hợp đội A trong bang đi đến kho chứa hàng CB 6104, lão đại đang gặp nguy hiểm - Nói rồi Jey tắt máy, quay sang Joy.

- Boss nói, Khiết Tâm hiện tại đang ở trong tay hắn, hắn muốn lão đại một mình đến đó.

- Cái gì?... Này mau đi thôi còn đứng đây làm gì nữa. - Nói rồi 2 người bước nhanh ra khỏi phòng.

Không lâu sau đó 3 chiếc cadillac đen lần lượt rời khỏi Tổng bộ Hắc Long, tiến thẳng đến kho chứa hàng.

Bạn đang đọc truyện *Song Thế Luân Hồi Ta Lại Bên Nhau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.